

Jøgelser, som i forskielligt Viemed skulle finde Sted i Fabrikker, hvor der bruges Damp, kunde foretages samtidig af samme Person, hvorved Cieren eller Brugeren slipper med eet Ofterfyn i Stedet for flere. Hvis det erede Thing skulde mene, at dette Hensyn ikke fortjener saa meget at paagtes, at man derfor skal aabne Udgangen til at benytte Arbeidsinspektørerne, saa er det Noget, som jo forsaavidt ikke er af anden Bessaffenhed, end at Justitsministeren vel nok vil kunne finde sig deri. Men jeg har dog villet gjøre opmærksom paa, at den Betragting, som har ledet mig, er netop et af de Hensyn, som den erede Ordfører saa stærkt gjorde gjældende, hvad Udvalgets Stilling til Sagen angaar.

Berg. Jeg tror ogsaa, at det er denne Betragting som har ledet Udvalget til at blive ved Lovforslaget's egentlige Indhold, kun med den Forandring, som er foreslaaet under Nr. 18; og jeg tror ikke, at dette Hensyn er urigtigt. At en Fabrikeier skal have Forstyrrelse i sin Fabrikvirksomhed baade ved Ofterfyn af Arbeidsinspektøren og ved Tilfyn af en Kjedelopsynsmand, tror jeg ikke er heldigt, thi det kan foranledige gjentagne Forstyrrelser, som efter den Ordning, der her er foreslaaet, i mange Tilfælde kan blive ufornøden, ikke at tale om, at det i mange Tilfælde aabenbart vil blive endel billigere, ikke blot for vedkommende Fabrikeier, for hvem Lysten er noget nedsat, men ogsaa for Statskassen, da jo Arbeidsinspektørerne, naar de i et nogenlunde rimeligt Omfang benyttes til dette Arbeide, ikke behøve en saa stor Forhøielse i deres aarlige Honorar for Udførelsen af dette Arbeide som Beløbet af de Gebyrer, der indgaa i Statskassen. Jeg er ogsaa enig med den høitærede Justitsminister i den Betragting, at han ikke overfor denne Lov har noget med Arbeidsinspektørernes Lønningsforhold at gjøre; Arbeidsinspektørerne ansættes jo nemlig af Indenrigsministeren, og da de jo blive ansatte med den Virksomhed for Die, som de skulle udføre, ville de vel ogsaa være istand til at kunne udføre dette Arbeide. Det synes jo ogsaa ganske naturligt, at disse Mænd maa have en saadan teknisk Indsigt, at de kunne forene begge disse Virksomheder med hinanden, og derfor det Honorar af 1,500 Rd., som de hver faae, ikke er anset rundeligt nok, er det jo derfor ogsaa naturligt, at de faae et betinget Tilleg paa Finantsloven for denne forøgede Virksomhed. Jeg skal dog i den Henseende bemærke, at man allerede ifjor, da man gif ind paa midlertidig at fastsætte Honoraret for Arbeidsinspektørerne, fra Finantsudvalgets Side gjorde den Tilføielse, at man maatte formene, at de Mænd, der bleve ansatte, ogsaa vilde kunne paatage sig anden beslaaget Virksomhed ved Siden deraf, og jeg skal ikke negte, at jeg for mit Vedkommende ved at deltage i den Uttring i Finantsudvalgets Betænkning havde tænkt

paa noget Lignende som det, der her foreligger. Hvad nu angaar den Bestemmelse, som Udvalget her har foreslaaet, om at stille Balget frit for Fabrikeieren, om han til dette Ofterfyn vil benytte Arbeidsinspektøren eller en efter Reglerne i en tidligere Paragraf valgt Sagtyndig, da skal jeg ikke negte, at jeg holder noget derpaa; thi det kan jo tænkes — hvad der jo vistnok ogsaa har viist sig ved forskjellige Leiligheder — at Arbeidsinspektøren ved Udførelsen af sin Embedsgjerning er kommen noget paa Kant med en Del Fabrikker. Man kan jo ikke i de enkelte Tilfælde dømme Parterne imellem og sige det er Dens eller Dens Skyld. Det er meget forstaaeligt, om Arbeidsinspektørerne ved Udførelsen af enkelte af Lovens Paragrafer have kunnet tro at maatte opfatte deres Pligt paa den eller den Maade, som de dog muligvis ved en længere Erfaring kunne modificere; men det er paa den anden Side heller ikke unaturligt, at visse Fabrikker, som førend Loven udkom, vare vantte til at gaa med deres Ting i en vis Glendrian, nu, da Loven er udkommen, have fundet det lidt haardt, at de maatte gjøre visse Forandringer, og at de da ikke have kunnet skjelne imellem selve Lovens Indfyldelse og Lovens Udøveres Indfyldelse, idet det jo, som bekendt, ikke altid falder Statsborgerne let at skjelne imellem selve Lovbestemmelse's Følger og den Skyld, som man kan tillægge Lovens Udøvere. Resultatet er som sagt, at der efter de Meddelelser, som man kan faae om dette Forhold, bestaar et noget spændt Forhold imellem Arbeidsinspektørerne og enkelte Fabrikker, og saalænge som et saadant spændt Forhold vedvarer — jeg antager, at det efterhaanden vil forsvinde — saa er det godt, at vedkommende Fabrikeier ved denne Lov kan blive fritagen for at have mere med disse Embedsmænd at gjøre, end han er forpligtet til efter den tidligere Lov, naar han forlanger at faae en anden Sagtyndig til at udføre dette Over og betaler noget Mere derfor. Med Hensyn til Erlæggelsen af Betalingen efter Lart, forsaavidt man benytter Arbeidsinspektøren, da er det muligt, at der endnu kunde søies en Bestemmelse dertil, og jeg skal henstille til Overveielse af den erede Ordfører, der navnlig har skænket disse Spørgsmaal sin Opmærksomhed, om der ikke kunde blive taget en Bestemmelse om hvorvidt Arbeidsinspektørerne skulle være Dp-trævere af de fastsatte Gebyrer for Ofterfynet, eller om de skulle være fritagne herfor og blot give en Anmeldelse om disse Gebyrer enten for Amtstuen eller paa anden Maade, saaledes at de med Hensyn hertil vare fritagne for at staa i Forhold til Fabrikanten. Det er muligt at begge Parter vilde sette Pris derpaa, og forsaavidt som det kunde finde Samstemning baade fra den høitærede Ministers og fra Udvalgets Side, vilde der vel neppe være Noget i veien for ogsaa at lempe paa Forholdet i den Henseende. Men som